

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 23P/49/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215202237
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. G.Tomčovčíková Šandalová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2015:7215202237.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Gabrielou Tomčovčíkovou Šandalovou v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého R. L., X.. X.XX.XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, Staničné námestie č. 9, Košice, na návrh rodičov maloletého manželov L. C., X.. X.XX.XXXX C. S., X.. XX.X.XXXX, oboch trvale bývajúcich Y. F. X. N. P. Č.. XX, toho času oboch bývajúcich Y. F. X. N. F. Č.. XX, za účasti okresného prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II, v konaní o zrušení ústavnej starostlivosti takto

rozhodol:

Návrh zamieťa.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Rodičia maloletého R. doručili tunajšiemu súdu dňa 2.2.2015 návrh, ktorým žiadali o zrušenie ústavnej starostlivosti maloletého, vykonávanej v Reedukačnom centre Bačkov, dôvodiac tým, že táto starostlivosť bola dieťaťu nariadená rozhodnutím tunajšieho súdu sp. zn. 27P 74/2014 a rodičia vzhľadom na pravidelné návštevy maloletého v domácnosti počas školských prázdnin považujú jeho správanie za zlepšené, maloletý Sebastián má rodičov rešpektovať a počúvať.

Dňa 13.3.2015 do konania vstúpil okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II.

Súd vykonal dokazovanie vypočutím matky, otca, kolízneho opatrovníka, zistením stanoviska okresného prokurátora, listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Ústavná starostlivosť maloletého R. bola nariadená rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 27P 74/2014 zo dňa 3.9.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3.10.2014, ktorým rozsudkom za účelom nariadenej ústavnej starostlivosti bol maloletý umiestnený v Reedukačnom centre, Školská 158, Bačkov a zároveň rodičia dieťaťa boli zaviazaní prispievať na jeho výživu výživným vo výške po 30 % zo sumy životného minima, s povinnosťou uhrádzať toto výživné na účet Reedukačného centra Bačkov. Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že táto ústavná starostlivosť maloletého bola nariadená v konaní začatom na návrh úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, dokazovaním bolo zistené, že z pomeru rodičov maloletého pochádza spolu 15 detí, v tom čase 7 z nich bolo maloletých, maloletý R. bol v tom čase žiakom 6. triedy základnej školy so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami, preto bol zaradený do špeciálnej triedy pre mentálne postihnutých, jeho študijné výsledky boli veľmi slabé, za posledné 3 roky bol vedený ako záškolák, v školskom roku 2012/2013 vymeškal 703 vyučovacích hodín, z toho 562 neospravedlnených, v školskom roku 2013/2014 bol na vyučovaní 15 dní, rodičia o dieťa prejavovali menší záujem, so školou spolupracovali nedostatočne, v roku 2013 maloletý navštevoval aj detského psychiatra z dôvodu sporadických skúseností s inhalovaním prchavých látok a problémovým správaním

v rodinnom prostredí; úrad práce prijal opakované príslušné zákonné opatrenia s cieľom zabezpečenia reálnej úpravy výchovných podmienok detí rodičov; Okresná prokuratúra v Košiciach podala obžalobu na rodičov maloletého pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže a následne Okresný súd Košice II trestným rozkazom č. 5T 59/2013 zo dňa 17.7.2013 rodičov odsúdil k podmieneným trestom odňatia slobody; v roku 2013 bola zaznamenaná úprava sociálnych pomerov, zlepšenie prístupu rodičov k plneniu ich rodičovských povinností, ale títo nedokázali zabezpečiť realizáciu nápravy v správaní maloletého R., ktorý ich vôbec nerešpektoval, potuloval sa, ohrozoval svoje zdravie a bezpečnosť, dieťa z domácnosti rodičov opakovane utekalo, pri pohovoroch u kolízneho opatrovníka deklarovalo nechotu chodiť do školy, ako i akceptovať usmernenia zákonných zástupcov, prejavovali sa uňho vážne poruchy správania, dopúšťal sa závažnej protispoločenskej činnosti, nerešpektoval dospelých.

Zo správ reedukačného centra i kolízneho opatrovníka v tomto konaní súd zistil, že v čase prijatia maloletého do reedukačného centra maloletý bol tichý, málo komunikoval, jeho vývin bol oneskorený vo viacerých zložkách, nemal osvojené žiadne hygienické, stravovacie a spoločenské návyky, do zariadenia prišiel so značnými nedostatkami po stránke vedomostnej i po stránke hygienickej, postupom času sa prispôbil kolektívu, ktorý ho prijal priateľsky, v skupine je nevýrazný, rešpektuje požiadavky vychovávateľa, zapája sa do činností, v príprave na vyučovanie je snaživý, je zdravý, absolvuje psychologické sedenia u psychológa v zariadení, v domácom prostredí u rodičov trávieva prázdniny, rodičia stanovené termíny návratov dodržiavajú, matka maloletému občas telefonuje. Pokiaľ ide o prognózu maloletého, zariadenie vníma za kritický bod prechod z ústavného zariadenia do voľného domáceho prostredia, kde by sa náhle ukončila spolupráca s inštitúciou a dôraz by prešiel na samoregulačné schopnosti dieťaťa, resp. rodiny, keďže zmeny v správaní maloletého nie sú dostatočne fixované a zvnútornené, preto odporúčali pokračovanie v prevýchovnom procese maloletého s cieľom ukončenia povinnej 10 ročnej školskej dochádzky v zariadení režimového zariadenia; maloletý v školskom roku 2014/2015 navštevoval 7. ročník v rámci 9. roka školskej dochádzky.

Z výpovedí rodičov na pojednávaní konanom vo veci súd zistil, že títo na podanom návrhu trvali, matka ho zdôvodňovala tým, že syna chcela mať doma, mala za to, že sa môže vyučiť aj v škole na C. ulici v F., ktorá im sľúbila, že by dieťa mohla prijať. Otec mal za to, že maloletý sa počas výkonu ústavnej starostlivosti už poučil, čo to je už nechodiť do školy s tým, že s dieťaťom rodičia v čase keď je doma, v čase prázdnin, nemali výchovné problémy, tvrdili, že maloletý v takýchto chvíľach ich rešpektoval.

Prítomná kolízna opatrovníčka na tom istom pojednávaní zotrvala na vyššie uvedenom písomnom podaní a stanovisku vo veci, navrhovala návrh zamietnuť, poukazujúc aj na to, že rodičia naďalej nedostatočne zvládajú starostlivosť o ostatné deti, ktoré sú v ich priamej starostlivosti, sú v podmienke, ktorá im bola uložená rozhodnutím súdu v decembri 2014.

Okresná prokurátorka doporučila vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania návrh zamietnuť.

Podľa ust. § 55 ods. 3 Zákona o rodine, súd zruší ústavnú starostlivosť najmä vtedy, ak maloleté dieťa možno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti alebo ak zanikli dôvody, pre ktoré bola nariadená.

Vzhľadom na vyššie uvedený zistený skutkový stav, v súlade s citovaným zákonným ustanovením, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a návrh rodičov v celom rozsahu zamietol, keďže vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že podmienky, ktoré boli dôvodom nariadenia ústavnej starostlivosti maloletého R. doposiaľ nepominuli, rodičia naďalej majú problémy pri zabezpečovaní osobnej starostlivosti o ich ostatné maloleté deti, ktoré sú v ich priamej starostlivosti, ako vyplýva z vyššie uvedenej správy reedukačného centra v ktorom je maloletý za účelom nariadenej ústavnej starostlivosti umiestnený i zo správ kolízneho opatrovníka, tieto doporučujú pokračovať v prevýchovnom procese maloletého, keďže dôvodom nariadenia ústavnej starostlivosti maloletého boli vážne výchovné problémy, predovšetkým nerešpektovanie autorít a záhaľčivý spôsob života, zlepšenie návykov u maloletého zatiaľ nie je dostatočne fixované a preto jeho návrat do rodinného prostredia toho času nie je možný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II v troch písomných vyhotoveniach (§ 204 ods.1 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že po:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 1, 2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove mal. detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 O.s.p.).